

Sygn. akt VK 58/14

4 Ds 1495/13

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Pruszkowie V Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca - Sędzia S.R. Marianna Kryń - Kosieradzka

Protokolant - Adrianna Dąbrowska

w obecności prokuratora -

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2014 roku sprawy przeciwko M. K.ur. (...)w T.synowi E.i W.z d. D.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 10 listopada 2013 roku w B. na ul. (...) kierował po drodze publicznej samochodem osobowym m-ki O. (...) nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości – pierwsze badanie – 1,61 mg/l, drugie badanie – 1,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych – orzeczonego wyrokiem sądu sygn. VK 474/07 w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 178a§1 k.k.,

tj. o czyn z art. 178a§1 k.k. w zw. z art. 178a§4 k.k.;

I. oskarżonego M. K. uznaje za winnego tego, że w dniu 10 listopada 2013 roku w B. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości: I badanie – 1,61 mg/l, II badanie – 1,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki O. (...) nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio trzykrotnie prawomocnie skazany za czyn z art. 178a§1 k.k. tj. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. Stołecznego W. w W. z dnia 27 lipca 2004 roku w sprawie o sygn. akt VIIIK 1193/02, wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 17 maja 2007 roku w sprawie o sygn. akt VK 272/07 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 28 maja 2007 roku w sprawie o sygn. akt VK 474/07 oraz w okresie obowiązywania orzeczonego tym wyrokiem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres ośmiu lat tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178a§1 k.k. i za to na podstawie art. 178a§4 k.k. wymierza oskarżonemu karę 2 (dwa) lata pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63§1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniach 10 i 11 listopada 2013 roku, przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 42§2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 10 (dziesięć) lat;

IV. na podstawie art. 50 k.k. orzeka podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie jego treści na stronie internetowej Komendy Stołecznej Policji w W. przez okres 6 (sześć) miesięcy;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 300 (trzysta) złotych opłaty i 90 (dziewięćdziesiąt) złotych pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego z dnia 5 marca 2014 roku

Na podstawie ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego sąd rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

M. K. był trzykrotnie karany za przestępstwa z art. 178a§1 k.k. tj. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 27 lipca 2014 roku w sprawie o sygn. akt VIII K 1193/02, wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 17 maja 2007 roku w sprawie o sygn. akt V K 272/07 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 28 maja 2007 roku w sprawie V K 474/07, w którym orzeczono wobec w/w zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 8 lat.

W dniu 10 listopada 2013 roku w/w przebywał u znajomych w M., gdzie spożywał wódkę i piwo. Po wypiciu alkoholu, około godziny 11:00, oskarżony odjechał od znajomych do swojego domu w B., kierując samochodem marki O. (...) o nr rej. (...). W B. na ulicy (...) został zatrzymany do kontroli drogowej przez asp. G. S. z Komisariatu Policji w B. i st. insp. R. B. ze Straży Miejskiej w B.. W trakcie legitymowania funkcjonariusze wyczuli od oskarżonego silną woń alkoholu. M. K. oświadczył w/w, iż nie posiada uprawnień do kierowania pojazdów, ponieważ prawo jazdy zostało mu zatrzymane kilka lat temu za kierowanie samochodem w stanie nietrzeźwości. W/w został zatrzymany i przetransportowany do Komisariatu Policji w B., gdzie poddano go badaniom stanu trzeźwości, które wykazały w dwóch kolejnych próbach 1,61 mg/l i 1,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. (k. 22-22v – wyjaśnienia M. K., k. 6v – zeznania G. S., k. 2-2v – protokół zatrzymania osoby, 3-3v – protokół użycia alkometru, k. 4-4v – świadectwo wzorcowania, k. 24-25, 35-36 – karty karne, k.33 – odpis wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 17 maja 2007 roku, k. 49-49v – odpis wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 28 maja 2007 roku, k. 52-52v – odpis wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. z dnia 27 lipca 2004 roku, k. 53 - postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. z dnia 18 marca 2009 roku, k. 54 - postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 14 grudnia 2007 roku).

Oskarżony M. K. nie stawiał się na wyznaczoną rozprawę - pomimo prawidłowo doręczonego mu wezwania. Z tych względów sąd, na podstawie art. 479§1 k.p.k., przeprowadził rozprawę pod nieobecność w/w.

Oskarżony M. K. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 10 listopada 2013 roku był u znajomych w M., u których wypił wódkę i kilka piw. Około godziny 11:00 chcąc wrócić do domu, wsiadł za kierownicę samochodu marki O. (...) o nr rej. (...). Kierując tym pojazdem w B. został zatrzymany przez patrol Policji. W trakcie kontroli funkcjonariusz Policji wyczuł od niego silną woń alkoholu. W związku z tym został przewieziony do Komisariatu Policji w B., gdzie przeprowadzone badania wykazały u niego 1,61 mg/l i 1,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony wyraził żal z powodu popełnionego czynu i w trybie art. 335§1 k.p.k. złożył wniosek o skazanie go bez przeprowadzania rozprawy (k. 22-22v – wyjaśnienia oskarżonego).

W ocenie sądu wyjaśnienia oskarżonego są szczerze, rzeczowe, a nadto korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, co czyni ten dowód wiarygodnym.

Wyjaśnienia oskarżonego w pełni korespondują z zeznaniami świadka G. S., który potwierdził okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia obiektywizmu tego świadka, który w trakcie pełnionej służby stwierdził naruszenie przez oskarżonego porządku prawnego i podjął czynności służbowe. Tym samym zeznania w/w zasługują na wiarę.

Stan nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu potwierdzają przeprowadzone badania, które w dwóch próbach wykazały kolejno 1,61 mg/l i 1,30 mg/l alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu (3-3v – protokół użycia alkometru, k. 4-4v – świadectwo wzorcowania).

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego - w ocenie sądu - potwierdza, iż oskarżony M. K. dopuścił się czynu, który polegał na tym, że w dniu 10 listopada 2013 roku w B. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości: I badanie – 1,61 mg/l, II badanie – 1,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki O. (...) nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio trzykrotnie prawomocnie skazany za czyny z art. 178a§1 k.k. tj.: wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. Stołecznego W. w W. z dnia 27 lipca 2004 roku w sprawie o sygn. akt VIIIK 1193/02, wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 17 maja 2007 roku w sprawie o sygn. akt VK 272/07 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 28 maja 2007 roku w sprawie o sygn. akt VK 474/07 oraz w okresie obowiązywania orzeczonego tym wyrokiem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres ośmiu lat.

Czyn oskarżonego wyczerpuje dyspozycję art. z art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178a1 k.k.

Sprawcą występkę wyczerpującego dyspozycję art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178§1 k.k. jest ten, kto będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem za kierowanie w stanie nietrzeźwości pojazdem, którym orzeczono również zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, ponownie w stanie nietrzeźwości prowadzi w ruchu lądowym pojazd mechaniczny.

Zgodnie z treścią art. 115§16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi:

- gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość,
- gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony dopuścił się przypisanego mu w wyroku czynu przestępnego będąc trzykrotnie prawomocnie skazanym za przestępstwa podobne tj. z art. 178a§1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. Stołecznego W. w W. z dnia 27 lipca 2004 roku w sprawie o sygn. akt VIIIK 1193/02, wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 17 maja 2007 roku w sprawie o sygn. akt VK 272/07 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 28 maja 2007 roku w sprawie o sygn. akt VK 474/07, którym orzeczono wobec w/w zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 8 lat. (k. 33, 49-49v, 52-52v - odpisy wyroków, k. 47 – pismo Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14 lutego 2014 roku, k. 53 – odpis postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. z dnia 18 marca 2009 roku, b). Na dzień wyrokowania w przedmiotowej sprawie nie nastąpiło zatarcie poprzedniego skazania oskarżonego (art. 107§1 k.k.).

Nadto sąd w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniu z dnia 19 stycznia 2012 roku w sprawie o sygn. akt IKZP 22/11, iż „art. 178§4 k.k. cechuje niejednorodny charakter normatywny; pierwsza jego część wyraża instytucję nadzwyczajnego obostrzenia kary, polegającą na specyficznej recydywie w zakresie przestępstw komunikacyjnych, a druga część tego przepisu określa typ czynu zabronionego, bowiem okoliczności w nim wskazane związane są ściśle z oceną społecznej szkodliwości czynu sprawcy, który prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości lub odurzenia, nie tylko narusza podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, ale ponadto, nie wykonując wcześniej orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okazuje lekceważenie dla wyroków sądowych, naruszając tym samym autorytet wymiaru sprawiedliwości. Porównanie treści art. 178a§4 k.k. in fine oraz art. 244 k.k. nie pozostawia żadnych wątpliwości, że opis czynu zabronionego zawarty w tym drugim przepisie w pełni zawiera się w znamionach czynu zabronionego określonego w art. 178a§4 k.k.”.

Z tych też względów sąd w wyroku zmienił, zawarte w zarzucie aktu oskarżenia, opis i kwalifikację prawną czynu oskarżonego.

M. K. dopuścił się popełnienia przypisanego mu wyrokiem czynu umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Wsiadając za kierownicę samochodu osobowego, po uprzednim spożyciu alkoholu i w okresie obowiązywania go orzeczonego wyrokiem Sadu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, miał zamiar tj. chciał popełnić przestępstwo.

Również wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. W chwili popełnienia zarzuconego mu czynu był osobą dorosłą, dojrzałą życiowo, poczytalnym. Nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu, bądź winę

oskarżonego. Można było zatem wymagać od w/w, w tej konkretnej sytuacji, zachowania zgodnego z prawem, a nie wyczerpującego znamiona czynu zabronionego pod groźbą kary. Czyn oskarżonego cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości, o czym świadczy rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego tj. bezpieczeństwo zdrowia i życia uczestniczących w ruchu drogowym, stosunkowo wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego oraz postać zamiaru - bezpośredni.

Wymierzając oskarżonemu karę sąd uwzględnił jako okoliczność obciążającą jego karalność za przestępstwo podobne (k. 24-25, 35-36 – dane o karalności). Okolicznością łagodzącą jest przyznanie się w/w, wyrażenie skruchy i żalu.

M. K. na etapie dochodzenia, złożył wniosek o skazanie go bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie mu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres 4 lat, grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych – każda stawka po 100 złotych, dozór policyjny, orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 10 lat oraz obciążenie go kosztami sądowymi. Prokurator Rejonowy w Pruszkowie, przychylając się do wniosku oskarżonego, dołączył do aktu oskarżenia wnioski w trybie art. 335§1 k.p.k. Sąd na podstawie art. 343§7 k.p.k. nie uwzględnił w/w wniosku oskarżyciela publicznego, albowiem, w ocenie sądu, zaproponowana kara jest nieadekwatnie łagodna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu i z uwagi na uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne..

Z tych wszystkich względów sąd uznał, iż karą sprawiedliwą i adekwatną do wszelkich okoliczności czynu stanowiącego przedmiot sprawy niniejszej, a jednocześnie pozostającą w granicach uzasadnionej dolegliwości jest kara 2 lat pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania i taką karę sąd wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 178a§4 k.k., jednocześnie zaliczając, na mocy art. 63§1 k.k., na poczet w/w kary okres zatrzymania oskarżonego na etapie dochodzenia.

Podnieść przy tym należy, iż oskarżony w ostatnich 10 latach był trzykrotnie karany za przestępstwa umyślne, w tym za występki z art. 178a§1 k.k. dwukrotnie na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania odpowiednio na okres 2 i 3 lat. Po upływie 6 lat od ostatniego wyroku, a 3 lata po zakończonym okresie próby, ponownie w stanie nietrzeźwości wsiadł do samochodu i kierował nim również wbrew obowiązującego go zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych. Należy podkreślić, iż oskarżony przyjechał do znajomych tym samochodem i spożywał tam alkohol, zamierzając jednocześnie wracać O. do swojego miejsca zamieszkania. Nadto przedmiotowego czynu dopuścił się po wypiciu jeszcze większej ilości alkoholu niż w czasie zdarzenia stanowiącego przedmiot rozstrzygnięcia wyrokiem z 2007 roku (wówczas 1,02 mg/l i 1,06 mg/l, tutaj 1,61 mg/l i 1,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu). Mając tak dużą zawartość alkoholu w organizmie kierował samochodem po drogach publicznych w godzinach znacznego natężenia ruchu drogowego, a tym samym stwarzając realne zagrożenie dla innych jego uczestników. W ocenie sądu powyższe jednoznacznie świadczy, iż wcześniej wymierzane oskarżonemu kary łagodniejszego rodzaju, nie odniosły pozytywnego skutku. Wręcz przeciwnie - spowodowały wytworzenie się u oskarżonego złudnego poczucia bezkarności i zamiast zawrócić go z drogi występku, pchnęły go do popełnienia kolejnego przestępstwa. Dlatego też, w ocenie sądu, jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności może w pozytywny sposób wpłynąć na postawę oskarżonego wobec prawa oraz jego przyszłe zachowania. Czas spędzony w zakładzie karnym pozwoli mu zweryfikować swoją postawę wobec obowiązującego porządku prawnego, a także przemyśleć dotychczasowy tryb życia. Orzeczona wobec oskarżonego kara ma również ważny wydźwięk społeczny. Wskazuje bowiem, iż tego typu zachowania nie pozostaną bezkarne i spotkają się ze zdecydowaną i ostrą reakcją wymiaru sprawiedliwości. Kara ma bowiem nie tylko wzmacniać posłuch dla prawa, ale również odstraszać innych potencjalnych sprawców tego typu przestępstw.

Podnieść również należy, iż przestępstwo popełnione przez oskarżonego cechuje nagminność. Do tutejszego Sądu każdego miesiąca wpływa kilkadziesiąt spraw przeciwko nietrzeźwym kierującym i nie odnotowuje się w tym zakresie tendencji spadkowej. Ponadto niemalże codziennie media informują o zatrzymywanych przez Policję nietrzeźwych kierowcach, którzy niejednokrotnie są sprawcami tragicznych w skutkach wypadków drogowych. Od lipca 2010 roku obowiązuje zaostrzenie sankcji za tego rodzaju przestępstwa. Zgodnie bowiem z treścią art. 178a§4 k.k. jeżeli sprawca był już karany m.in. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym ustawodawca zaostrzył sankcje

karna od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Natomiast art. 69§4 k.k. dopuszcza warunkowe zawieszenie wykonania tej kary tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W ocenie sądu w przedmiotowej sprawie takie okoliczności nie występują. Oskarżony M. K. jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, prowadzi własną działalność gospodarczą (k. 21v – dane osobowe). Jest zatem w stanie wykonać orzeczoną karę pozbawienia wolności bez uszczerbku dla swojej rodziny.

W przypadku przestępstwa kierowania w stanie nietrzeźwym pojazdem mechanicznym obligatoryjnym jest orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia takich pojazdów. Z tych też względów, a także mając na uwadze, iż jest to kolejne skazanie oskarżonego za ten rodzaj przestępstwa, a tym samym oskarżony nie daje gwarancji poprawności w tym zakresie, sąd, w trybie art. 42§2 k.k., orzekł wobec w/w maksymalny przewidziany przez ustawodawcę 10-letni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

Mając na uwadze nagminność tego typu przestępstw, a także funkcje prewencyjne, jakie przedmiotowe orzeczenie winno spełniać wobec oskarżonego i ogółu społeczeństwa, sąd, na podstawie art. 50 k.k., orzekł podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie jego treści na stronie internetowej Komendy Stołecznej Policji w W. przez okres 6 miesięcy.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. O opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 233 z późn. zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w wyroku.